

DECYZJE

DECYZJA RADY 2010/430/WPZiB

z dnia 26 lipca 2010 r.

ustanawiająca europejską sieć niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją, wspierających realizację strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 26 ust. 2 i art. 31 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (zwaną dalej „strategią BMR UE”). Rozdział III strategii zawiera wykaz środków, które należy podjąć zarówno w Unii, jak i w państwach trzecich, aby zwalczać rozprzestrzenianie tego rodzaju broni.
- (2) Unia aktywnie realizuje strategię BMR UE i wprowadza w życie środki wymienione w jej rozdziale III, takie jak rozwój koniecznych struktur wewnątrz Unii.
- (3) Dnia 8 grudnia 2008 r. Rada przyjęła konkluzje Rady oraz dokument zatytułowany „Nowe kierunki działań Unii Europejskiej na rzecz zwalczania rozprzestrzeniania broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia” (zwany dalej „Nowe kierunki działań”), w którym stwierdzono, że rozprzestrzenianie BMR nadal stanowi jedno z największych wyzwań w dziedzinie bezpieczeństwa oraz że polityka nieproliferaacji jest podstawowym elementem Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa.
- (4) W Nowych kierunkach działań Rada wzywa właściwe składy i organy Rady, Komisję, inne instytucje i państwa członkowskie do podjęcia konkretnych działań w następstwie tego dokumentu, tak by zrealizować jego założenia do końca 2010 r.
- (5) W Nowych kierunkach działań Rada podkreśla, że działania Unii na rzecz zapobiegania proliferacji mogą zyskać na wsparciu oferowanym przez pozarządową sieć na rzecz nieproliferaacji, skupiającą instytucje zajmujące się polityką zagraniczną i ośrodki badawcze specjalizujące się w dziedzinach strategicznych dla Unii, jednocześnie korzystając z przydatnych, już istniejących sieci. Sieć taką można rozszerzyć na instytucje w państwach trzecich, z którymi Unia prowadzi konkretny dialog w związku z nieproliferacją.
- (6) W dniach 15–16 grudnia 2005 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE zwalczania nielegalnego gromadzenia BSiL i amunicji do tych rodzajów broni oraz nielegalnego handlu nimi (zwaną dalej „strategią BSiL UE”), która przedstawia wytyczne działań Unii w dziedzinie broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL). W strategii BSiL UE stwierdzono, że nielegalny handel i nadmierne gromadzenie BSiL i amunicji do tych rodzajów broni poważnie zagraża międzynarodowemu pokojowi i bezpieczeństwu.
- (7) Wśród celów strategii BSiL UE znajduje się potrzeba promowania skutecznego multilateralizmu, który przyczyni się do wypracowania mechanizmów – międzynarodowych, regionalnych lub w ramach Unii i jej państw członkowskich – służących zwalczaniu dostarczania i destabilizacji rozprzestrzeniania BSiL oraz amunicji do tych rodzajów broni,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Aby dokonać wkładu w ulepszoną realizację strategii BMR UE, która opiera się na zasadach skutecznego multilateralizmu, zapobiegania i współpracy z krajami trzecimi, niniejszym ustanawia się sieć niezależnych europejskich ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją, służących propagowaniu następujących celów:

- a) wspieranie, w ramach społeczeństw obywatelskich, a w szczególności wśród ekspertów, badaczy i pracowników naukowych, dialogu politycznego i związanego z bezpieczeństwem oraz długoterminowych rozmów na temat środków służących zwalczaniu rozprzestrzeniania BMR i systemów jej przenoszenia;
- b) zapewnienie osobom uczestniczącym w pracach odpowiednich organów przygotowawczych Rady możliwości konsultacji z siecią w kwestiach związanych z nieproliferacją oraz umożliwienie przedstawicielom państw członkowskich uczestniczenia w posiedzeniach sieci pod przewodnictwem przedstawiciela Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP);
- c) ustanowienie przydatnego etapu pośredniego dla działań na rzecz nieproliferaacji prowadzonych przez Unię i społeczność międzynarodową, w szczególności przez dostarczenie przedstawicielowi WP sprawozdania lub zaleceń;

d) przyczynienie się do zwiększenia w krajach trzecich wiedzy o wyzwaniach związanych z proliferacją oraz o potrzebie współpracy z Unią w kontekście forów wielostronnych, w szczególności z Organizacją Narodów Zjednoczonych, aby zapobiegać programom proliferacyjnym budzącym niepokój na całym świecie, jak również powstrzymywać, blokować oraz, tam gdzie jest to możliwe, eliminować takie programy.

2. W świetle strategii BSIL UE zakres działalności proponowanej sieci niezależnych europejskich ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją nie może być ograniczony do zagadnień związanych z zagrożeniami wynikłymi z rozprzestrzeniania BMR, ale obejmuje również kwestie związane z bronią konwencjonalną, w tym z BSIL. Włączenie kwestii broni konwencjonalnej do obszaru działalności tej sieci stworzy doskonałe narzędzie prowadzenia dialogu i przedstawiania zaleceń dotyczących działań Unii w tej dziedzinie w ramach realizacji strategii BSIL UE oraz polityki Unii w zakresie broni konwencjonalnej.

3. W tym kontekście projekty wspierane przez Unię obejmują następujące konkretne działania:

a) dostarczenie zasobów służących do organizacji posiedzenia początkowego oraz dorocznej konferencji, z myślą o dostarczeniu sprawozdania lub zaleceń przedstawicielowi WP;

b) dostarczenie środków finansowych i technicznych służących do stworzenia platformy internetowej, aby ułatwić kontakty i pobudzić dialog w sprawie badań prowadzonych przez sieć ośrodków analitycznych analizujących kwestie związane z BMR oraz bronią konwencjonalną, w tym BSIL.

Szczegółowy opis wspomnianych projektów jest przedstawiony w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada WP.

2. Realizację techniczną projektów, o których mowa w art. 1 ust. 3, przeprowadzi Konsorcjum UE ds. Nieproliferaacji, którego podstawą są Fundacja na rzecz Badań Strategicznych (La Fondation pour la Recherche Stratégique (FRS)), Frankfurcki Instytut Badań nad Pokojem (the Peace Research Institute Frankfurt (HSFK/PRIF)), Międzynarodowy Instytut Badań Strategicznych (the International Institute for Strategic Studies (IISS)) oraz Sztokholmski Międzynarodowy Instytut Badań nad Pokojem (the Stockholm International Peace Research Institute (SIPRI)).

Konsorcjum UE ds. Nieproliferaacji wykonuje swoje zadanie pod kierownictwem WP. W tym celu WP zawiera z konsorcjum niezbędne porozumienia.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia dla realizacji projektów, o których mowa w art. 1 ust. 3, wynosi 2 182 000 EUR.

2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu zawiera umowę o finansowaniu z Konsorcjum UE ds. Nieproliferaacji. Umowa ta zobowiązuje konsorcjum do zadbania o to, aby wkład UE był wyeksponowany stosownie do jego wielkości.

4. Komisja dokłada starań, aby umowę o finansowaniu, o której mowa w ust. 3, zawarto możliwie szybko po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich trudnościach w tym procesie oraz o dacie zawarcia umowy.

Artykuł 4

1. WP składa Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez Konsorcjum UE ds. Nieproliferaacji. Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje oceny.

2. Komisja składa sprawozdania dotyczące aspektów finansowych projektów, o których mowa w art. 1 ust. 3.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

2. Niniejsza decyzja wygasa 36 miesięcy od dnia zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w art. 3 ust. 3.

Wygasa ona jednak 6 miesięcy po jej wejściu w życie, jeżeli umowa o finansowaniu nie została do tego czasu zawarta.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 lipca 2010 r.

W imieniu Rady
S. VANACKERE
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

EUROPEJSKA SIEĆ NIEZALEŻNYCH OŚRODKÓW ANALITYCZNYCH ZAJMUJĄCYCH SIĘ NIEPROLIFERACJĄ, WSPIERAJĄCYCH REALIZACJĘ STRATEGII UE PRZECIW ROZPRZESTRZENIANIU BRONI MASOWEGO RAŻENIA (STRATEGIA BMR UE)**1. Cele**

Niniejsza decyzja ma na celu wprowadzenie w życie zalecenia dotyczącego polityki przedstawionego przez Radę dnia 8 grudnia 2008 r. w dokumencie zatytułowanym „Nowe kierunki działań Unii Europejskiej na rzecz zwalczania rozprzestrzeniania broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia”. Zgodnie z tym dokumentem działania Unii na rzecz zapobiegania proliferacji mogą zyskać na wsparciu oferowanym przez pozarządową sieć na rzecz nieproliferaacji, skupiającą instytucje zajmujące się polityką zagraniczną i ośrodki badawcze specjalizujące się w dziedzinach strategicznych dla Unii, jednocześnie korzystając z przydatnych, już istniejących sieci. Sieć taką można rozszerzyć na instytucje w państwach trzecich, z którymi Unia prowadzi konkretny dialog w związku z nieproliferaacją.

Celem tej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferaacją byłoby wspieranie, w ramach społeczeństw obywatelskich, a w szczególności wśród ekspertów, badaczy i pracowników naukowych, dialogu politycznego i związanego z bezpieczeństwem oraz długoterminowych rozmów na temat środków służących zwalczaniu rozprzestrzeniania broni masowego rażenia (BMR) i systemów jej przenoszenia. Będzie ona stanowiła przydatny etap pośredni dla działań na rzecz nieproliferaacji prowadzonych przez Unię i społeczność międzynarodową.

Prace sieci zostaną poszerzone o kwestie związane z bronią konwencjonalną, w tym bronią strzelecką i lekką (BSiL), obejmując środki gwarantujące ciągłą realizację strategii Unii zwalczania nielegalnego gromadzenia BSiL i amunicji do tych rodzajów broni oraz nielegalnego handlu nimi („strategia BSiL UE”). Sieć pomoże rozwinąć nowe aspekty działalności Unii, aby objąć zarówno prewencyjny, jak i reaktywny wymiar kwestii bezpieczeństwa związanych z bronią konwencjonalną, w tym nielegalny handel i nadmierne gromadzenie BSiL i amunicji do tych rodzajów broni, co zostało przewidziane w strategii BSiL UE. Zapobieganie nielegalnemu i nieuregulowanemu handlowi bronią konwencjonalną, w tym BSiL, również zostało uznane jako priorytet Unii w ramach traktatu o handlu bronią.

Sieć ta mogłaby przyczynić się w krajach trzecich do poszerzenia wiedzy o wyzwaniach związanych z rozprzestrzenianiem BMR i bronią konwencjonalną, w tym o nielegalnym handlu i nadmiernym gromadzeniu BSiL i amunicji do tych rodzajów broni, jak również o potrzebie współpracy z Unią w kontekście forów wielostronnych, w szczególności Organizacji Narodów Zjednoczonych, aby zapobiegać programom proliferacyjnym budzącym niepokój na całym świecie oraz nielegalnemu handlowi i nadmiernemu gromadzeniu BSiL i amunicji do tych rodzajów broni, jak również powstrzymywać, blokować oraz, tam gdzie jest to możliwe, eliminować takie programy, handel i gromadzenie.

Unia pragnie wesprzeć tę sieć w sposób następujący:

- przez zorganizowanie posiedzenia początkowego oraz dorocznej konferencji, z myślą o dostarczeniu sprawozdania lub zaleceń przedstawicielowi Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP),
- przez stworzenie platformy internetowej, aby ułatwić kontakty i pobudzić dialog w sprawie badań prowadzony przez sieć ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferaacją.

2. Organizacja sieci

Sieć będzie otwarta dla wszystkich odnośnych unijnych instytucji badawczych i ośrodków analitycznych oraz w pełni szanować różnorodność opinii w Unii.

Sieć będzie ułatwiać kontakty między ekspertami pozarządowymi, przedstawicielami państw członkowskich i instytucjami Unii. Sieć będzie gotowa do współpracy z podmiotami pozarządowymi z krajów trzecich zgodnie ze strategiami dotyczącymi BMR UE i BSiL, których podstawą są koncepcje multilateralizmu i współpracy międzynarodowej. Mandat sieci będzie obejmował nierozprzestrzenianie BMR, metod jej przenoszenia, jak również kwestie związane z bronią konwencjonalną, w tym BSiL.

Sieci będzie przewodniczył WP zgodnie z wytycznymi zdefiniowanymi w ramach centrum monitorującego BMR w odniesieniu do środków nieproliferaacji. Osoby uczestniczące w pracach odpowiednich organów przygotowawczych Rady (CODUN/CONOP/COARM itd.) będą mogły sprawdzać w sieci kwestie związane z nieproliferaacją i bronią konwencjonalną, w tym BSiL, a jej przedstawiciele będą mogli uczestniczyć w posiedzeniach w ramach sieci. Posiedzenia sieci mogą być organizowane bezpośrednio przed posiedzeniami grup roboczych lub bezpośrednio po nich, o ile będzie to wykonalne.

Konsorcjum UE ds. Nieproliferaacji, którego podstawą są FRS, HSFK/PRIF, IISS oraz SIPRI, będzie odpowiedzialne za zarządzanie projektem, w ścisłej współpracy z przedstawicielem WP.

Konsorcjum UE ds. Nieproliferaacji – po konsultacjach z przedstawicielem WP i państwami członkowskimi – będzie zapraszać uczestników wyspecjalizowanych w kwestiach nieproliferaacji i broni konwencjonalnej na posiedzenie początkowe oraz doroczną konferencję. Wiedza fachowa uczestników musi zostać potwierdzona serią ich publikacji lub innymi działaniami badawczymi w dziedzinie nierozprzestrzeniania BMR i kwestii związanych z bronią konwencjonalną.

3. Opis projektów

3.1. Projekt 1: Zorganizowanie posiedzenia początkowego oraz dorocznej konferencji wraz ze sprawozdaniem i zaleceniami

3.1.1. Cel projektu

Celem posiedzenia początkowego jest założenie sieci niezależnych europejskich ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferaacją z siedzibą w Unii. Na posiedzeniu początkowym, pod przewodnictwem WP, zorganizowana zostanie działalność sieci i przygotować doroczną konferencję z myślą o dostarczeniu sprawozdania lub zaleceń przedstawicielowi WP.

Na dorocznej konferencji typu Carnegie poświęconej nieproliferaacji, z uczestnictwem ekspertów rządowych i niezależnych ośrodków analitycznych z Unii i krajów trzecich, byłyby omawiane i określone następne działania służące zwalczaniu rozprzestrzeniania BMR i systemów jej przenoszenia, jak również wyzwania związane z bronią konwencjonalną, w tym przeciwdziałanie nielegalnemu handlowi i nadmiernemu gromadzeniu BSiL i amunicji do tych rodzajów broni. Doroczna konferencja mogłaby być podzielona na bloki tematyczne oraz końcową sesję plenarną pod przewodnictwem przedstawiciela WP.

Doroczna konferencja będzie podstawą do przygotowania przeznaczonego dla przedstawiciela WP sprawozdania dotyczącego polityki wraz z zestawem zaleceń ukierunkowanych na działania. Sprawozdanie byłoby rozprawdane w odnośnych instytucjach Unii oraz państwach członkowskich i udostępnione w Internecie.

3.1.2. Wyniki projektu

- Określenie metody działania sieci niezależnych europejskich ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferaacją,
- zorganizowanie dużej europejskiej konferencji poświęconej nieproliferaacji, która byłaby głównym forum do propagowania strategicznych dyskusji nad środkami zwalczania rozprzestrzeniania BMR i systemów jej przenoszenia oraz do sprostania wyzwaniom związanym z bronią konwencjonalną, w tym nad przeciwdziałaniem nielegalnemu handlowi i nadmiernemu gromadzeniu BSiL i amunicji do tych rodzajów broni,
- przedstawienie sprawozdania dotyczącego polityki lub zaleceń ukierunkowanych na działania, które ugruntowałyby realizację strategii BMR UE i BSiL oraz stanowiłyby przydatny etap pośredni dla działań na rzecz nieproliferaacji prowadzonych przez Unię i społeczność międzynarodową,
- zwiększenie świadomości i poziomu wiedzy instytucji Unii, państw członkowskich, społeczeństwa obywatelskiego i krajów trzecich w związku z zagrożeniami związanymi z BMR i środkami jej przenoszenia, co umożliwi im lepsze planowanie.

3.1.3. Opis projektu

Projekt przewiduje zorganizowanie dwóch posiedzeń początkowych, dwóch dorocznych konferencji oraz przygotowanie dwóch sprawozdań lub zaleceń:

- posiedzenie początkowe z udziałem do 50 niezależnych ośrodków analitycznych z Unii, wyspecjalizowanych w kwestiach nieproliferaacji i broni konwencjonalnej, w tym BSiL,
- doroczna konferencja z udziałem ekspertów rządowych i do 200 niezależnych ośrodków analitycznych z Unii i państw trzecich, wyspecjalizowanych w kwestiach nieproliferaacji i broni konwencjonalnej, w tym BSiL,
- sprawozdanie dotyczące polityki lub zalecenia ukierunkowane na działania, które pobudziłyby realizację strategii BMR UE i BSiL.

3.2. Projekt 2: Stworzenie platformy internetowej

3.2.1. Cel projektu

Stworzenie strony internetowej ułatwi kontakty między sesjami i posiedzeniami sieci i pobudzi dialog w sprawie badań prowadzonych przez sieć ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferaacją. Instytucje Unii i państwa członkowskie również mogłyby skorzystać ze specjalnej strony internetowej, za pośrednictwem której uczestnicy sieci mogliby swobodnie wymieniać się informacjami, ideami oraz publikować swoje analizy dotyczące nierozprzestrzeniania BMR i środków jej przenoszenia oraz kwestii broni konwencjonalnej, w tym BSiL. Stronie internetowej mogłoby towarzyszyć elektroniczny biuletyn.

Projekt ten będzie obejmował dalsze działania prowadzone *on-line* oraz stworzy możliwości dla badań europejskich. Przyczyni się do skutecznego rozpowszechniania wyników badań wśród osób z ośrodków analitycznych oraz w kołach rządowych. To z kolei doprowadzi do lepszego przewidywania i poszerzenia wiedzy co do zagrożeń związanych z rozprzestrzenianiem BMR i środków jej przenoszenia, jak również broni konwencjonalnej, w tym z nielegalnym handlem i nadmiernym gromadzeniem BSIL i amunicji do tych rodzajów broni.

3.2.2. Wyniki projektu

- Ustanowienie platformy, za pośrednictwem której ośrodki analityczne zajmujące się nieproliferacją mogą prowadzić niezależną wymianę poglądów i analiz dotyczących rozprzestrzeniania BMR i kwestii broni konwencjonalnej, w tym BSIL,
- propagowanie lepszego zrozumienia przez społeczeństwo obywatelskie strategii BMR UE i BSIL oraz pośredniczenie między Unią a siecią ośrodków analitycznych,
- umożliwienie darmowego pobierania dokumentów z posiedzeń sieci oraz dokumentów pochodzących z niezależnych ośrodków analitycznych, których życzeniem może być nieodpłatne udostępnienie swoich wyników badań,
- zwiększenie świadomości i poziomu wiedzy instytucji Unii, państw członkowskich, społeczeństwa obywatelskiego i krajów trzecich w związku z zagrożeniami związanymi z bronią konwencjonalną, BMR i środkami jej przenoszenia, co umożliwi im lepsze planowanie.

3.2.3. Opis projektu

Można przeanalizować wykorzystanie technologii typu sieci społeczne, o ile jest to wykonalne i wskazane, tak aby obniżyć koszty i umożliwić aktywną komunikację i wymianę informacji *on-line* między uczestnikami sieci w znanym im środowisku. Konsorcjum UE ds. Nieproliferaacji, któremu powierzono ten projekt, odpowiadałoby za umieszczenie tej strony internetowej na serwerze, jej projekt oraz serwis techniczny. Konsorcjum zorganizowałoby podstawowe szkolenia dotyczące tej strony, przeznaczone dla przedstawiciela WP i odpowiednie grupy robocze Rady.

4. Czas

Całkowity przybliżony szacowany czas realizacji projektów wynosi 36 miesięcy.

5. Beneficjenci

5.1. Beneficjenci bezpośredni

Rozprzestrzenianie BMR – zarówno przez państwa, jak i przez terrorystów – zostało określone w europejskiej strategii bezpieczeństwa oraz w strategii BMR UE jako największe potencjalne zagrożenie dla bezpieczeństwa Unii. W strategii BSIL UE również stwierdzono, że nielegalny handel i nadmierne gromadzenie BSIL i amunicji do tych rodzajów broni poważnie zagraża międzynarodowemu pokojowi i bezpieczeństwu. Proponowane projekty służą celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz przyczyniają się do osiągnięcia celów strategicznych zawartych w europejskiej strategii bezpieczeństwa.

5.2. Beneficjenci pośredni

Beneficjenci pośredni tego projektu to:

- a) niezależne ośrodki analityczne z Unii i krajów trzecich wyspecjalizowane w kwestiach nieproliferaacji i broni konwencjonalnej, w tym BSIL;
- b) instytucje Unii;
- c) państwa członkowskie;
- d) kraje trzecie.

6. Uczestniczące strony trzecie

Projekty będą finansowane w całości na podstawie niniejszej decyzji. Eksperti z sieci mogą być uważani za uczestniczące strony trzecie. Będą oni pracować zgodnie ze swoimi standardowymi zasadami.

7. Aspekty proceduralne, koordynacja i Komitet Sterujący

W skład Komitetu Sterującego będą wchodzić przedstawiciel WP oraz jednostki realizującej projekt, o których mowa w ust. 8. Komitet Sterujący będzie regularnie dokonywać przeglądu realizacji decyzji Rady, co najmniej co sześć miesięcy, w tym przy pomocy elektronicznych środków łączności.

8. Jednostka realizująca projekt

Realizację techniczną decyzji Rady powierza się Konsorcjum UE ds. Nieproliferaacji, które będzie wykonywać swoje zadanie pod kontrolą WP. Prowadząc swe działania, konsorcjum będzie w odpowiednich przypadkach współpracować z WP, jak również z państwami członkowskimi, innymi państwami stronami i organizacjami międzynarodowymi.